

7. Luku Tuskin Leopold oli saanut aamupalan katetuksi kun etuovelle oli tullut Paul Leron ja Neil Delfour, jotka katselivat suuren hämmennyksen vallassa. "Niin kenet voinkaan ilmoittaa saapuneeksi?" Rikostutkija Paul Leron ja tohtori Neil Delfour. "Hyvä on sir! Käykää aulaan odottamaan, tätä tietä sir!" Tavatonta sentään, on aikoihin eletty, ensimmäistä kertaa näen linkkaavan hovimestarin. Päivitteli tohtori. Miehet astelivat peräjäälkeen aulaan, jossa heillä oli hetki aikaa katsella aulan sisustusta, joka suorastaan tyrmäsi upeudellaan. "Huomaatko veliseni, jokainen noista maalauksista on kymmen kertaisesti kalliimpi kuin minun vuosipalkka. Olen pannut saman asian merkille ja siellä missä on vaurautta on myös pahuutta, kuten tiedämme. Samalla hetkellä ruokasalin ovi aukaistiin ja sieltä ryntäsi lady Edith vähintäänkin tuohtuneen oloisesti. "Hyvä tavaton! Mitä tämä merkitsee? Tämähän on skandaali! Mitä asiaa tutkijoilla on Honebely Houseen!" Madam, ei ole syytä kiihtyä, kyse on normaalista rutiini tutkimuksesta. Edith katseli edelleen tiukasti Paul Leronia silmiin. "Onko syytä epäillä rikosta hovimestarin kuoleman johdosta?" Siihen seikkaan en osaa antaa varmaa vastausta, mutta siitä on vahvat epäilykset. "Hyvä tavaton sentään! Tämähän on vallan ennenkuulumatonta! Huudahti Edith. 25 Samalla hetkellä Lisa Honebely saapui paikalle. "Äiti hyvä muista terveyden tilasi, nämä henkilöt tekevät vain työtään. Paul Leron kääntyi Edithin puoleen. "Tahtoisin jututtaa hieman teitä. "Mennään miesvainajani työhuoneeseen, siellä voimme keskustella rauhassa. Hovimestarimme Leopold Legress saattaa teidät sinne. Hetkeä myöhemmin kaksikko istui työhuoneessa seuranaan Edit ja tämän tyttö Lisa Honebely. "Voisiko joku kertoa minulle, mitä on tekeillä? Paul Leron laski teekupin pöydälle. "Niin, meillä on epäily, ettei Clementsin kuolema ollut suinkaan tapaturma. "Mitä tarkoittatte? "Uhrin suusta oli tullut vaahtoa, mikä viittaa myrkytys tapaukseen. "Herranen aika! Oliko Clements syönyt jotain myrkyllistä? "Se saattaa olla mahdollista, uhrin kädessä olleesta pullosta löytyi jäämiä myrkytystä, joka on sama kuin uhrista löydetty myrkky. "Hyvän aika! Sehän tarkoittaa.. "Tarkoitta sitä, että hovimestarinne oli maistanut pullon sisältöä, ja sai siten myrkytyksen. "Mistä myrkky sitten oli joutunut pulloon. "Sitä me emme tiedä vielä tutkimuksen tässä vaiheessa. Eikä sitä kenelle myrkky oli tarkoitettu. "Lis, kävisitkö pyytämässä hovimestarin tänne ja tuomaan lasilliset brandyä samalla. "Totta kai äiti hyvä. Hetkeä myöhemmin hovimestari oli saapunut Lisan kanssa muiden seuraan. Paul Leron katseli hieman ihmeissään kun hovimestari liittyi mukaan seurueeseen, mutta tahdikkautta noudattaen ei viitsinyt ryhtyä utelemaan asiaa sen enempää. "Pahoitteluni lady Edith, joudun esittämään muutamia kysymyksiä, mikäli jaksatte vastata niihin. Lisa oli laskenut kätensä äitinsä olkapäille. "Oliko hovimestarillanne vihamiehiä? "Hänelläkö? Ei varmasti, Clement oli mitä mainioin hovimestari, aivan vertaansa vailla. "Milloin katoaminen huomattiin? "Aamupalan aikaan. "Eli tarkkaa ajankohtaa siitä milloin hovimestari kellariin oli mennyt ei tiedetä? Tässä vaiheessa tohtori Neil Delfour rykäisi niin, että Paul Leron huomasi tämän. "Niin tohtori? "Alustavan kuolinsyytutkimuksen mukaan kuolinaika olisi ollut kello kahdenkymmenen ja kahdenkymmenen neljän välisenä aikana. "Kiitoksia tohtori, aika erikoinen aika käydä viinikellarissa siihen aikaan. "Mitä etsivä tarkoittaa? Vihjaatteko kenties johonkin? "Oi ei toki, tarkoitan oliko hovimestarilla tapana käydä kellarissa siihen aikaan? "Oli kyllä, koska olin antanut ohjeen tuoda yöpöydälleni joka ilta lasillisen viiniä, parantamaan yöuntani. Vastasi Edith napakasti. 26 "On siis syytä olettaa, että koska kyseinen viini oli loppu baarikaapista, niin hovimestari meni hakemaan sitä lisää, ette siis huomannut oliko yöpöydällenne ginilasia herätessänne. Tässä vaiheessa Lisa puuttui keskusteluun. "Äitini muisti on hieman rajoittunut, joten hän ei muista aivan kaikkea. "Ymmärrän. Lady Edith vilkaisi Lisaa silmiin. "Suonette anteeksi, äitini on hieman väsynyt, ja hän.. "Totta kai, yksi kysymys vielä. Kenellä kaikilla on avain viinikellariin. Edith Honebely

pinnisti muistinsa äärimmilleen. □ Clementsillä oli, sitten vanhimmalla pojallani Helmutilla, niin ja aulassa sijaitsevassa baarikaapissa. □ Mainiota, emme häiritse teitä tämän enempää. Lisan saatellessa äitiään myös Leopold Legress nousi ylös poistuaakseen. □ Sir! Jääkää hetkesi, niin kysyisin muutaman seikan. Mikä on teidän osuutenne tässä asiassa? □ Ah, minä tulin eilen taloon ja olen täysin tietämätön aikaisemmista tapahtumista. □ Miksi madame kutsui teidät paikalle? □ Siihen minun on vaikea vastata, sanotaanko, että meillä on hyvin syvä luottamus toisiimme. Ellei ole muuta niin palaisin askareisiini. □ Vielä eräs asia, missä muut vieraat on? □ Ymmärtääkseni aulassa. □ Vallan mainiota, menkäämme siis sinne. Kolmikko siirtyi aulaan, jossa muut vieraat odottivatkin. □ Pyydän hetkeksi huomiotanne, kuten tiedämme on sattunut valitettavan murheellinen tapaus, jonka johdosta poliisi on päättänyt käynnistää tutkimukset asian tiimoilta, näin ollen poistumiskielto on edelleen voimassa. Mikäli jollakulla on pakottavaa tarvetta hoitaa omia asioitaan, sovitaan siitä sitten erikseen. □ Hyvä luoja, tähän on skandaali, keltainen lehdistö repii jutusta kaiken irti. Kuiskasi Susan Londermon miehensä korvaan. □ Arvoisan emäntämme toivomuksesta, toivon ettei jutusta hiiskuta sanaakaan näiden seinien ulkopuolelle. Tulen kuulustelemaan kaikkia henkilöitä aikanaan. Koska aikatauluni on tiukka, niin minulla ei ole muuta tällä kertaa. Sen sanottuaan miehet poistuivat Leopold Legresin saattelemana ulos. 27 8.Luku Leopold Legress asteli ontuen etuovelle, hän oli juuri saanut kiillotetuksi ruokailuvälineet yhdessä sisäkön kanssa, kun oven kello helisi. Leopoldin avatessa oven sen takana seisoj kuluneeseen takkiin ja paikattuihin housuihin pukeutunut mies. Leopold tarkasteli miestä arvioiden. □ Kenet minulla on ilo ja kunnia ilmoittaa herrasväelle? □ Rob Jörgen, voitteko ilmoittaa lady Edith Honebelyle? □ Hyvä on sir! Leopold marssi ruususalonkiin jossa Susan Londermon ja Edith Honebely juuri seurustelivat Lontoon kuumimmista juoruista. □ Madam, etuovella odottaa mies teidän vastaanottoanne. □ Kertoiko hän nimeä? □ Ilmoitti nimekseen Rob Jörgen. Edith Honebelyn kasvojen ilme muuttui, mutta hän säilytti arvokkuutensa. □ Hyvä on, saata hänet työhuoneeseeni. □ Hyvä on madame! Leopold palasi takaisin etuovelle. □ Madam Honebely ottaa teidät vastaan työhuoneessaan, saanen saattaa teidät sinne... □ Ei ole tarpeen, osaan kyllä itsekkin sinne. □ Hyvä on sir. Totesi Leopold ja palasi sitten takaisin keittiöön. Justin Adler katseli hämmästyntä hovimestaria. □ Mitä on tapahtunut? □ Kerrassaan omituinen juttu. Etuovella seisoj täysin nukkavieru mieshenkilö, kerrassaan säädyttömissä räsyissä, aivan kuin joku kerjäläinen. □ Sanoiko hän nimeä? □ Kuulema joku Rob Jörgen, tunnetko? □ Olen kuullut joskus hänestä puhuttavan. □ Onko hän Edith Honebelyn tuttu? □ En tiedä! Eikä ole tarpeen tietääkään. Leopoldin on parempi olla utelematta asioita jotka ei hänelle kuulu. Justin tiuskaisi. Vasta nyt Leopold ymmärsi olla hiljaa. Samaan aikaan sir Arthur Honebelyn työhuoneessa käytiin tiivis keskustelu. □ Millä oikeudella sinä tunkeudut tähän kartanoon? □ Millä oikeudella kysyt, etkö sinä huuhkaja muka muista? Neljäkymmentä kolme vuotta sitten, eräänä syksyisenä yönä vietit ikimuistaisen yön Henrik Clements Jörgenin kanssa, turha kiistää sitä! Missä olikaan silloin hänen ylhäisyytensä sir Arthur Honebely? Nukkuiko hän unilääkkeen vaikutuksen alaisena? 28 □ Tuo hävytön väite! Nyt ulos tai käsken palvelusväen heittää teidät ulos! □ Tuo uhoaminen on turhaa, sitä paitsi luulen, ettet tahdo keltaisen lehdistön tietävän kyseisestä tapahtumasta, puhumattakaan syntyneestä äpäräpennusta, jonka luovutit aikanaan kasvatuslaitokseen. □ Mitä oikein tahdot? Rahaako? □ Oikeutta! Ainoastaan oikeutta, ja sen mitä minulle kuuluu. Oletan sinun tehneen ratkaisun sen asian suhteen, olenko oikeassa? Lady Edith katsoi tiukasti miestä silmiin. □ Voit olla varma siitä. Muista olla liiaksi luottamasta onneesi! □ Sinä huuhkaja voit sulkea silmäsi tapahtumilta, mutta totuus tulee ilmi joka tapauksessa. Mitä luulet lastesi kuvittelevan äidistä, jolla on äpärä pentu hovimestarin kanssa käydystä syrjähypystä? □ Tuo on hävytöntä! □ Niin on ja niin oli sinunkin temppu miehesi

nukkuessa. "Poistu kartanostani! Hovimestari!!! Saattakaa tämä mies ulos!" Nyt sinä tempun teit. Sähähti mies ja nousi ylös tuolista. Samalla hetkellä työhuoneen ovi avautui ja sisään asteli Leopold yhdessä Helmutin kanssa. "Madam kutsui..." Saattakaa tämä mies ulos! "Hyvä on madame, tätä tietä olkaa hyvä." Tämä ei jää tähän. Sanoi mies ovelta. Miehen poistuttua Leopold palasi Edith Honebelyn luokse. "Madam hyvä, tähän olette rasittuneen näköinen." Hyvä luoja millaista käytöstä tuolla miehellä, ajattele hän syytti perusteettomia syytöksiä, minua kohtaan. Ajattele minua kohtaan! Tämä on skandaali! "Niin madam! Leopold tyytyi sanomaan. Edith ja Helmut palasi muiden vieraiden seuraan, Leopoldin mennessä auttamaan Justinia, joka parhaillaan pyyhki pölyjä asehuoneesta. Leopold Legress katseli tarkkaan asekokeelmia, joita huoneessa oli, sisäkkö huomasi tämän. "Valtaosa aseista on sir Arthur Honebelyn jäämistöä, tietämäni mukaan hän oli innokas kerääjä. "Siltä vaikuttaa, kerrassaan vaikuttava kokoelma, ja sen mitä minä tiedän niin melkoisen arvokas myös. Onko sir Arthurin pojista kukaan innostunut metsästyksestä. "Ei käsittääkseni, mitä nyt sen verran kuin nuoret miehet nyt yleensä ovat. "Entä vieraista? "Sir George Alligton on verraton asemies, useana vuotena voittanut sukujuhla ammunnan pääpalkinnon, ja vahvin suosikki tänäkin vuonna. Erityisesti Leopold Legresin silmään pisti, ylellisen upeat Boutet kaksintaistelu pistoolit jotka olivat satiinin punaisella verhouksella, koristeellisessa kuljetuslaatikossa. Lisäksi seinillä roikkui lukuisia muita aseita ja miekkoja. "Kauanko olet ollut sisäkkönä Honebelyssä? "Ensi kesänä tulee kymmen vuotta täyteen. "Olet viihtynyt? 29 "Olen, emäntä on ollut hyvä minulle. "Tunsitko sir Arthur Honebelyn? "Ikävä kyllä en. "Sinä tunnet Rob Jörgenin? Leopold sanoi tiukasti. Justin Adler oli hetken hiljaa. "Jokaisella suvulla on luuranko kaapissaan, ja jokainen kantaa sisällään menneisyyttä, jonka hän tahtoi unohtaa. Leopold oli hetken hiljaa, pyyhkien samalla koristeellisesta miekasta pölyjä. "Rob on siis jonkin kartanossa olevan luuranko ja synkkä menneisyys, eikö niin? Justin oli ääneti, pyyhkien sir Arthurin muotokuvasta hämähäkin seittejä, juuri kun hän oli avaamassa suutaan, Helmut asteli sisään asehuoneeseen. "Ah sinä oletkin täällä. Justin voi mennä keittiöön siitä ja huolehtia siitä, että ateria tarjoillaan ajallaan. "Kyllä sir! Kiirehti sisäkkö sanomaan ja poistui saman tien. Helmut tuli Leopodin luokse, kävellen edestakaisin. "En tiedä tarkkaan kuka olet ja mistä tulet, koska olet äitini suosiossa, niin saat olla, mutta jos huomaan vähänkään jotain epämielisiä niin poistut alta aikayksikön, ymmärsitkö? "Kyllä sir! Helmut oli astellut miekkatelineen luokse ja poimi sieltä sitten yhden miekan. Leopold tunnisti miekan kaksintaistelu miekaksi. "Lisäksi en pidä siitä, että puututaan asioihin jotka ei sivullisille kuulu. Totesi Helmut heiluttaen miekkaa ilmassa. Käsittääkseni olen ilmaissut mielipiteeni kyllin selvästi. "Kyllä sir! "Välttääksemme ikäviä asioita tapahtumasta, ehdotan Legresin keskittyvän ainoastaan hovimestarin töihin ja jättävän salapoliisi leikit oikeille poliiseille. Pyyhikää tämä miekka, tämä on likainen! Sanoi Helmut ja heitti miekan kohti hovimestaria, joka otti miekan ilmasta kiinni. "Oivallinen tasapaino miekassa, laatutyötä. Leopold totesi heiluttaen nyt vuorostaan miekkaa Helmutin nenän edessä. Helmutin kasvolihakset kiristyivät, kun tämä puri hampaansa yhteen. "Leopold muistaa mitä olen sanonut! Sanoi mies ja poistui sitten huoneesta. Hovimestari pyyhki miekan valkoiseen liinaan ja pani sen sitten takaisin telineeseen. Juuri kun Leopold oli poistumassa asehuoneesta, sisäkkö tuli tätä vastaan. "Kuulin ääniä täältä, onko kaikki hyvin? "Paremminkin ei voisi olla. "Miksi Helmut tuli vihasena täältä? 30 "Sitä on kysyttävä häneltä. Hymähti mies. "Ole varovainen. Helmut saattaa näyttää lampaalta, mutta on tarvittaessa myös häikäilemätön. "Voisiko olla jopa niin, että Clemets olisi joutunut osalliseksi. "Sitä en voi uskoa, en mitenkään. Leopold sipaisi leukaa. "Se selviää aikanaan. Saatuaan mielestään pölyt pyyhittyä kaksikko poistui ulos asehuoneesta, painuen sitten kartanon siihen osaan jossa ainoastaan kartanon

palvelusväki teki töitään. Leopold Legress oli tyytyväinen itseensä, hän oli saanut Helmut Dowelin hermostumaan, mikä merkitsi sitä että tällä oli jotain, joka ei sietänyt päivänvaloa. Päivä oli kallistunut iltapäivän puolelle, kun Paul Leron oli tullut uudelleen. "Paul Leron, voitteko ilmoittaa..." "Aa, aivan niin, tosiaan, tätä tietä olkaa hyvä sir." Itseasiassa tahtoisin rauhallisen tilan, jossa voin kuulustella vieraita. "Hyvä on sir. Käyn ilmoittamassa madame Honebelyle. Leopoldin mennessä ilmoittamaan, Paul katseli kartanon julkisivua ja sisustusta. Hetken kuluttua hovimestari tuli uudelleen mukanaan Edith Honebely. "Mainiota että tulitte näin pian, tahdon tämän ikävän asian selviytyvän mahdollisimman pian. "Teen parhaani madame. "Oikein hyvä, enempää en voisi vaatia, hovimestarini Leopold Legress on käytettävissänne. "Mainiota, ikävä kyllä olen tottunut toimimaan yksin..." "Sir! Legress on mitä mainioin apuri, ja minä vaadin hänen läsnäoloaan tutkimuksissa. Paul Leron ei tiennyt mitä sanoa, vaan oli hetken hiljaa. "Madame hyvä, tämä on hyvin erikoista mutta olkoon, hyvä on, saat olla apurini sillä ehdolla, ettet sotke tutkimuksiani. "En toki, pysyttelen taka-alalla. Kiirehti Leopold sanomaan. "Tätä tietä Sir! Saatte käyttää ruususalonkia kuulustelua varten. Edith sanoi ja johdatti Paul Leronin salooniin. "Kenestä tahdotte aloittaa?" "Tahtoisin aloittaa Helmut Dowelistä, voitteko pyytää hänet sisään. "Hyvä on sir. Hetkeä myöhemmin Helmut istui Paul Leronia vastapäätä. "Mitä tämä on, tähän on skandaali. Mitä tämä pelleily tarkoittaa?" "Tästä on pelleily kaukana. Pyydän suhtautumaan asiaan vakavasti. 31 Helmut Dowel ei ollut uskoa korviaan, vaan katsoi vuoron perään Leopoldia ja sitten Paul Leronia. "Ette te kai luule että minä olisin sotkeutunut Clementisin myrkytykseen. "Minun tehtäväni ei ole uskoa, vaan tutkia faktat ja löytää totuus. Mistä niin päätte että Clement oli kuollut myrkytykseen?" "Minä, minä kuulin sen joltain. "Keneltä?" "Taisin kuulla sen sir George Alligtonilta. "Ahaa, no me tarkistamme sen seikan. Kuka on vastuussa viini tilauksesta?" "Yleensä sen teen minä, ja joskus sitten Clement. "Teillä on viinikellarin avain?" "On, mitenkä niin?" "Normaaleita tutkinnallisia kysymyksiä. Leopold Legress vaihtoi asentoa, huiskauttaen sitten kätensä ylös. "Niin?" "Sir tunnetko Rob Jörgen nimistä henkilöä?" "Sir! Helmut Dowel mulkaisi hovimestaria äkäisesti, ollen hetken vaiti. "Sir tunnetko kyseistä henkilöä? Kysyi nyt puolestaan Paul Leron. "Olen kuullut hänestä, mutta en tiedä sen enempää. "Mikä on suhteesi lady Alicia Alligtoniin? Helmut kaivoi savukeaskin taskustaan, sytyttäen sitten pikkusikarin palamaan. "Olemme ainoastaan ystäviä, ei sen enempää, jos luulette jotain, niin erehdytte pahemman kerran. "Oliko hovimestarilla vihollisia?" "No ei varmasti. Clement oli, miten sen ilmaisisi, hmm..hieman yksinkertainen, harmiton ihminen joka ei olisi tehnyt pahaa edes kärpäselle. Paul Leron sytytti tässä vaiheessa savukkeen palamaan. "Kuka olisi hyötynyt hovimestarin kuolemasta?" "Ei kerrassaan kukaan. "Hyvä on, tässä vaiheessa ei enempää kysymyksiä. Helmut Dowel nousi ylös tuolista ja poistui sitten salongista. Miehen poistuttua Leopold vilkaisi Paul Leronia, joka naputti sormillaan mahonkipöydän pintaa. "Sir mitä arvellette?" "En vielä mitään, paitsi että tuo mies ei kertonut läheskään kaikkea siitä mitä hän tietää. "Olen täysin samaa mieltä. "Entä sinä sitten?" "Mitä tarkoitat sir?" "Älä leiki tietämätöntä, satun nimittäin tietämään että olet sotilasarvotasi eversti, ja varsin kunnioitettu myös, joten turha jauhaa paskaa minulle. 32 "Tiedät varmasti jotain mitä minä en tiedä, eli kakista tietosi ulos. Äläkä väitä ettet tunne Rob Jörgeniä. Leopold oli hetken vaiti, ennen kuin vastasi. "Hyvä on sir. Olen täällä Edith Honebelyn toivomuksesta, sillä hän uskoo henkensä olevan uhattu, mitä taas tulee Rob Jörgeniin, niin tietojeni mukaan hän on Edith Honebelyn äpärä lapsi, ja hänen isänsä oli edesmennyt hovimestari. "Clement?" "Niin. "Hyvä tavaton sentään, no jopa oli paukku. "Sanopa se. "Mitä luulet tapahtuneen?" "Minä uskon, että myrkky oli tarkoitettu aivan toiselle kuin hovimestarille. "Niin minäkin uskon, vaan kenelle? Miehet aprikoivat hetken, polttaen

samalla savukkeet. "Kuppi teetä tekisi nyt hyvää. Totesi Paul. "Minä kutsun sisäkön tuomaan, kenet tahdot kuulla seuraavaksi? "Kuulustellaan seuraavaksi Sigfrid Dowelia, mitä tiedät hänestä? "Tyypillinen pikkuvaimo, joka on omistanut elämänsä lapsilleen ja miehensä tukemiseen, uhrautuja tyyppi, joka asettaa puolison edun oman edun edelle. Samalla hetkellä sisään asteli Justin Adler mukanaan tee tarjotin. "Justin, pyytäisittekö sisään lady Sigfrid Dowelin. "Kyllä sir! "Mitä ajattelet hänestä? "Justin Adler on mainio tyttö, ja en usko hänen sotkeutuvan koko asiaan. Hetkeä myöhemmin sisään asteli Sigfrid Dowel, joka jäi seisomaan ovensuuhun pelokkaana. "Tulkaa toki istumaan, ei tarvitse pelätä mitään, ei vallankaan jos ei ole syylistynyt mihinkään rikokseen. Sigfrid asteli arasti pöydän ääreen, istuutuen nojatuoliin. "Minä, minä en tiedä mitään. Sopersi nainen hiljaisella äänellä. "No niin, otetaan ihan rauhallisesti, sinä olet siis Sigfrid Dowel? "Ky..kyllä minä olen. "Kauanko olette olleet yhdessä puolisonne kanssa? "Yksitoista vuotta. "Oletteko onnellisia? "Voi olemme, meillä on kaksi ihanaa lasta, sanoi nainen hätäisesti. "Niin, aivan, olen nähnytkin heidät leikkimässä. "Millä alalla puolisonne työskentelee? "Hän on töissä pankissa, voi hänellä hyvin merkittävä ura. Olen kovin ylpeä hänestä. "Siihen teillä lady Dowel on täysi syy. 33 "Entä te itse? Käsittääkseni te olette kotirouva. "Niin, tahdon tarjota lapsille turvallisen kodin. Paul Leron kaatoi lisää teetä itselleen. "Tahtoisitteko teetä? "Voi ei toki, näin on oikein hyvin. "Mainiota. Kuinka hyvin tunsitte hovimestari Clementsin? "Tuskin lainkaan, hän oli hieman etäinen, toki oikein pidetty henkilö. "Aivan niin, tiedätkö oliko hänellä vihamiehiä? "Ei käsittääkseni? Sigfrid Dowel korjasi asentoa, jalkojen puutuessa. "Vielä yksi kysymys, onko taloudellinen asemanne turvattu? Juuri kun Sigfrid Dowel oli vastaamassa, niin tämän puoliso kiiruhti sisään työhuoneeseen. "Hyvänen aika, ettekö näe, että vaimoni on väsynyt. Sigfrid sinun eri ole pakko vastata enää yhteenkään kysymykseen. "Niin kultaseni. Anteeksi tunnen itseni hieman väsyneeksi. "Kaikin mokomin. Sanoi Paul Leron "Pahoittelen vaimoni puolesta, hän on hieman lapsenomainen. "Ei toki tarvitse pahoitella. "Olipa hieman erikoinen juttu. Sigfrid Dowel ei varmasti kertonut kaikkea mitä hän tietää. Leopold oli noussut tuolista jaloittelemaan hieman, sillä osuman saanut jalka ei sietänyt kauaa paikalla oloa. "Huomasitko naisen hermostuneisuuden? "Panin merkille. Paul Leron istui miettien tilannetta, joka oli täysin auki, eniten häntä kiinnosti, miksi hovimestari oli myrkytetty, oliko myrkky tarkoitettu hänelle. Jos ei ollut, niin kenelle sitten. "Jatkammeko kuulusteluita? "Emme tällä erää, sillä uskon ettemme saa juurikaan mitään irti vieraista, sen sijaan saat tehtävän. "Millaisen? "Ota selvää, onko Edith Honebely tehnyt testamentin ja jos on niin millaisen, tai löytykö jotain muuta merkittävää. Sen sanottuaan Paul Leron nousi ylös ja poistui sitten huoneesta. Leopold Legress puolestaan palasi ruususalonkiin jossa suurin osa vieraista oli paikalla. "Arvon vieraat, minulla on ilo ilmoittaa kuulusteluiden päättyneen tältä osin. Sir Paul Leron palaa asiaan huomenna uudelleen. "Luoja paratkoon, tämä on ennekuulumatonta käytöstä kutsuvieraita kohtaan.